Quelle: https://manuscripta.at/?ID=46681
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

usq ad dies mille ccc xxxv. Tu
autem nade adpreslinium et re
quiescies & stabis in sorte tua usq
ne dierum. Huc usq danie
lem in hebreo uoluimus legi
mus. Cetera que sequuntur usq
ad finem libri de theodotionis
edicione translata sunt

Erat XIII
uir habitans in babylone
et nomen eius ioachim
et accepit uxorem nomine su
sannam filiam helchie pulchri
mam & timentem dominum
parentes eius illius cum essent
iusti erudierant filiam secundum
legem moysi. Erat autem ioachim
diues ualde. Et erat ei pomerium
uicinum domui suae & adip
sum conuenebant iudei eo quod
esset honorabilior omnium. Et
constituti sunt duo senes iudi
ces in anno illo de quibus loqui
tus est dominus. Quia exiit iniq
uitas de babylone a senioribus
iudicibus qui uidebantur
regere populum ista frequentabat
dominum ioachim & ueniebant
ad eos omnes qui habebant iudi
cia. Cum autem plus reuerteretur
p meridiem. Ingrediebatur
susanna & deambulabat in po
merio uiri sui. et uiderunt eam
senes cotidie ingredientem et
deambulantem & exarserunt
in concupiscentiam eius & euer
terunt sensum suum & declina
uerunt oculos suos ut non inde
rent celum neq recordarentur
iudiciorum iustorum. Erant o
mnes uulnerati amore eius ambo. nec
indicauit sibi in uicem dolorem
suum. Erubescebant enim indi
care sibi concupiscentiam suam
uolentes coniungere cum ea. Et
obseruabant solliciti uidere
eam. Dixit q alter ad alterum
Eamus domum quia prandii e
hora. Et egressi recesserunt a se.
Cumq recessissent reuerunt in
unum & cognoscentes abinuicem
causam confessi sunt concupis
centiam suam & tunc mutuo
statuerunt tempus quando eam
possent inuenire solam. Factum
est autem cum obseruassent
diem aptum ingressa est aliqu
sicut heri et nudius tertius cum
duabus puellis. uoluit q lauari
in pomerio. Estus quippe erat.
et non erat ibi quisquam p duos
senes absconditos contemplan
tes eam. Dixit ergo puellis. af
ferte mihi oleum et unguenta
et hostia pomerii claudite ut la
uer. Et fecerunt sicut precepat
clauserunt q ostia pomerii. et
egresse sunt per posticum ut af
ferrent que iusserat nesciebant
q senes intus esse absconditos
Cum autem egresse essent puel
le. surrexerunt duo senes & ac
currerunt ad eam & dixerunt
Ecce ostia pomerii clausa sunt
et nemo nos uidet & in concupi
scentia tua sumus. Quam obrem